

Τετάρτη 12 Ιουλίου

Αγαπημένο μου ημερολόγιο, σήμερα παρά λίγο να ήταν μια υπέροχη μέρα, γιατί παρά λίγο ν' αποκτήσουμε ένα υπέροχο σκυλάκι.

Να πώς έγινε: Το πρωί η γιαγιά είχε τις καλές της και μας πήγε βόλτα σ' ένα πάρκο. Στο καρότσι του Νικολάκη είχαμε κρεμάσει όλα τα απαραίτητα σύνεργα για το παιχνίδι μας: κουβαδάκια και φτυαράκια, μια τσουγκράνα που της λείπουν τρία δόντια (του Νικολάκη), ένα νεροπίστολο (του Πιερή), ένα τόπι και τρία σάντουιτς με τυρί και ντομάτα, που επέμενε η μαμά να πάρουμε μαζί μας. Όταν φτάσαμε, η γιαγιά θρονιάστηκε σ' ένα σκιερό παγκάκι με το βελονάκι της κι εμείς αμοληθήκαμε να βρούμε χώμα κι άλλα παιδιά να παίξουμε. Χώμα βρήκαμε βέβαια (ο Νικολάκης μάλιστα το δοκίμασε και το βρήκε νοστιμότατο), αλλά παιδιά πουθενά! Μόνο δυο τρία μεγάλα αγόρια παίζανε δίτερμα δίπλα σε μια ταμπέλα «Μην πατάτε το πράσινο» και λίγο πιο κει μια κοντή μελαχρινή κυρία με μάτια σχιστά σαν κουμπότρυπες κυνηγούσε ένα ξανθό, στρουμπουλό μωρό, που όλο έπεφτε κάτω. Εγώ βοήθησα τον Νικολάκη να φτιάξει ένα γεφυράκι κι ο Πιερής, αφού δεν κατάφερε να μας νευριάσει καταβρέχοντάς μας με το νεροπίστολό του, σκαρφάλωσε σ' ένα χαμηλό δεντράκι. Εμείς, σίγουροι ότι βρήκαμε την ησυχία μας, τον ξεχάσαμε, μέχρι που ακούσαμε ένα φοβερό «αααα!» και μετά έναν κρότο σαν κάτι βαρύ να προσγειώθηκε μες στους θαμνούς. Ετοιμαζόμουν να φωνάξω τη γιαγιά, όταν βλέπω ξάφνου τον αδερφό μου να βγαίνει μέσα απ' τα φυλλάματα κρατώντας κάτι στην αγκαλιά του. Πλησιάζω και τι να δω; Ένα κουτάβι με την πιο γλυκιά μουσούδα που είχα δει ποτέ, κανελί με κάτασπρες βούλες και δυο πελώρια καστανά μάτια που μας κοιτάζανε μ' εμπιστοσύνη.

– Κοίτα τι βρήκα! είπε ενθουσιασμένος ο Πιερής. Δεν έχει αλυσίδα, ούτε ταυτότητα. Ίσως είναι αδέσποτο, θα το κρατήσουμε εμείς!

Εμένα η αλήθεια είναι ότι μου φάνηκε λίγο καλοθρεμμένο για αδέσποτο, αλλά ήμουν τόσο ξετρελαμένη μαζί του, που συμφώνησα στη στιγμή. Το πήγαμε καταχαρούμενοι στη γιαγιά και της ανακοινώσαμε την απόφασή μας. Μέχρι κι ο μικρός χτύπαγε παλαμάκια με τα λασπωμένα χεράκια του. Η γιαγιά στην αρχή είχε κάποιες αντιρρήσεις, αλλά, όταν ο Πιερής άρχισε να της εξηγεί τι πανέξυπνος φύλακας θα γινόταν το σκυλάκι για το σπιτικό μας σ' αυτή την άγνωστη κι αφιλόξενη πόλη, άρχισε να της αρέσει η ιδέα.

Κάναμε λοιπόν έκτακτο οικογενειακό συμβούλιο, για να αποφασίσουμε πώς θα το ονομάσουμε. Η γιαγιά ήθελε Αζόρ, εγώ Παρδαλομούτη, ο Πιερής Ράμπο κι ο Νικολάκης «βγάι» (για τον Νικολάκη όλα τα ζώα εκτός απ' τα πουλιά και τις κότες είναι «βγάι»). Επειδή διαφωνούσαμε, το φέραμε σπίτι, για να μας κάνει η μαμά τον διαιτητή. Τι απογοήτευση όμως! Ξέρεις τι όνομα του βρήκε; «Αυτό το τέρας δεν πρόκειται να μείνει εδώ!» μας δήλωσε ορθά κοφτά. «Δεν έχουμε πού να το βάλουμε! Δεν μπορώ να έχω να φροντίζω και σκύλο, μου φτάνετε εσείς! Θα μας γεμίσει το σπίτι τρίχες. Θα μας γρατσουνίσει το παρκέ! Θα μας λερώνει τα χαλιά! Θα ... Θα ... Θα ...».

Τι να κάνουμε κι εμείς; Περιμέναμε να γυρίσει ο μπαμπάς, για να βρούμε το δίκιο μας. Στο μεταξύ βρήκαμε την ευκαιρία να ταΐσουμε τον αβάφτιστο φιλαράκο μας. Δεν ξέρω και πολλά για σκυλοτροφές, αλλά τα σάντουιτς της μαμάς φαίνεται ότι του άρεσαν πάρα πολύ! (Πάντως, καλού κακού, δεν το 'παμε στη μαμά, μήπως παρεξηγηθεί...).

Βεατρίκη Κάντζολα - Σαμπατάκου

«Πόλη μαγική»

Εκδόσεις Πατάκη, 2002, σ. 18-19-20

3

Σε ομάδες συζητάμε και γράφουμε τις άγνωστες λέξεις. Ύστερα τις ανταλλάσσουμε με τη διπλανή ομάδα, τις εξηγούμε και τις παρουσιάζουμε στην τάξη.

4

Παρατηρούμε τις εικόνες και αντιστοιχίζουμε.

τα σύνεργα

το δίτερμα

η μουσούδα

ο διαιτητής

πελώριος-α-ο

αδέσποτος-η-ο

έκτακτος-η-ο

ανακοινώνω

θρονιάζομαι

5

Διαβάζουμε και σημειώνουμε με Σ το σωστό και με Λ το λάθος.

- α. Παρά λίγο να ήταν μια υπέροχη μέρα, γιατί η γιαγιά είχε τις καλές της.
- β. Τα παιδιά της ιστορίας βρήκαν τρία αγόρια, για να παίξουν μαζί.
- γ. Ο Νικολάκης έφτιαξε ένα γεφυράκι και ο Πιερής σκαρφάλωσε σ' ένα δεντράκι.
- δ. Αδερφός του κοριτσιού ήταν μόνο ο Νικολάκης.
- ε. Ο Νικολάκης βγήκε μέσα απ' τα φυλλάματα κρατώντας κάτι στην αγκαλιά του.
- στ. Η γιαγιά στο τέλος συμφώνησε να κρατήσουν το σκυλάκι.

6

Σημειώνουμε με τα σύνεργα του παιχνιδιού που χρησιμοποιήθηκαν στο πάρκο από τα παιδιά της παρέας.

